

[Arbejdsministeren.]

til de udførlige Bemærkninger til Lovforslaget, anbefaler jeg dette til det høje Tings velvillige og hurtige Behandling.

Formanden: Ligeledes uden for Dagsordenen giver jeg Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte de for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (K. H. Kofoed): Jeg skal tillade mig for det høje Folketing at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 af 31. Marts 1931 om Statens Tjenestemænd (Reguleringsstillæg) m. m.*

Som det er ærede Medlemmer bekendt, har man saavel i 1941 som i 1942 forud for det nye Finansaar vedtaget Love, der begrænsede Ydelsen af det Antal Reguleringsstillægsportioner, som efter Tjenestemandslovens Regler tilkom Tjenestemændene efter det udregnede Udgiftstal. I 1941 skete der saaledes ved særlig Lov en Reduktion med 3½ Portion, og i 1942 med 1½ Portion, saaledes at Tjenestemændene i alt kun oppebærer 15 Portioner, medens en uændret Anvendelse af Tjenestemandslovens Regler giver Hjemmel for 20 Portioner. Til Gengæld er der gennem adskillige Aar ydet ekstraordinært et midlertidigt Tillæg paa 168 Kr., som ligger uden for de af Tjenestemandsløven hjemlede Ydelser.

I Aar var Stillingen den, at Tjenestemændenes Udgiftstal vel steg fra 4 200 til 4 295, men stadig kun gav Hjemmel for de samme 20 Portioner som sidste Aar. Tjenestemændene krævede imidlertid nu at faa de manglende 5 Portioner. Ud fra de samme Synspunkter, som har været bestemmende for de foregaaende Finansministres Stilling i Reguleringspørgsmaalet, har jeg imidlertid maattet modsætte mig dette. Paa den anden Side har jeg maattet indrømme, at der har gjort sig nogen Prisstigning gældende i det forløbne Aar; det udregnede Udgiftstal giver jo Udtryk herfor, og hvis Tjenestemændene havde accepteret det Udregningsgrundlag, jeg for et Par Maaneder siden stillede Forslag om, vilde Udgiftstallet endda være kommet ind i det næste Interval med Ret til 21 Portioner. Hertil kommer, at der pr. 1. Marts er tilstaaet Arbejderne i de frie Erhverv en ikke helt uvæsentlig Lønforhøjelse, dels ved Decemberoverenskomsten mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund, dels og navnlig ved den under 26. f.M. afsagte Kendelse af Arbejds- og Forligsnævnets Formandskab.

Derfor har jeg ogsaa under de stedfundne Forhandlinger paa Regeringens Vegne fremsat det Tilbud over for Tjenestemændene, som er resulteret i det Forslag, jeg her har den Ære at forelægge for det høje Ting. Det gaar ud paa, at der i Finansaaret 1943—44 udbetales Tjenestemænd, Pensionister m. fl. yderligere 1½ Portion Reguleringsstillæg og derudover et Børnetillæg paa 120 Kr. pr. Barn ud over det første Barn, som Forsørgerpligten omfatter. Det er jo ganske utvivlsomt, at det under denne Dyrtid navnlig er dem, der har en større Forsørgerbyrde, som mærker Prisstigningernes Vanskeligheder. I øvrigt er det ikke med Forslaget Meningen at fastslaa noget om, at dette Børnetillæg skal repræsentere en principiel Nydannelse inden for Statens Lønningssystem. Hvorledes Staten vil aflønne under normale Forhold, staar man selv ved Tiltrædelse af dette Forslag frit overfor.

Af de forhandlingsberettigede Tjenestemandsgesandtsorganisationer har Centralorganisation I, Funktionærklasserne, og Statsbedsmændenes Samraad givet Forslaget i det hele sin Tilslutning, medens Centralorganisation II, Embedsklasserne, og Danmarks Lærerforening har meddelt, at de kunde have sluttet sig til Forslaget, dersom Børnetillægget var foreslaaet under en saadan Form, at det fra Begyndelsen var angivet, paa hvilken Maade Afviklingen skulde finde Sted. En saadan Forpligtelse med Hensyn til en Afviklingsordning har jeg ikke ment at kunne binde mig eller efterfølgende Finansministre til.

De Udgifter, som Forslagets Gennemførelse vil betyde for Statskassen, er beregnet at andrage ca. 13 Mill. Kr. for et Finansaar.

Maa jeg hertil føje, at det er et Led i Aftalen med Tjenestemændene, at jeg skal søge Hjemmel paa Finansloven til at forhøje det Dyrtidstillæg, der for Tiden ydes til Honorarerne, med 5 pCt., fra 15 til 20 pCt., samt til, at Timepenge og Natpenge forhøjes med 1 Portion. Merudgiften ved disse to Foranstaltninger anslaaes at ville andrage ca. 400 000 Kr. for et Aar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling her i Tinget.

Endvidere tillader jeg mig at fremsætte *Forslag til Lov om Ændring af Revisionsbestemmelsen i Loven om Grundstignings-skyld.*

Grundstignings-skyldloven af 20. Maj 1933 skulde ifølge Lovens § 20 forelægges Rigsdagen til Revision i Rigsdagssamlingen 1938—39. Ved forskellige Love er Fore-